

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan sveder, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujde dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiristopne petin-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 16. novembra.

Vedelo se je v naprej, da protisemitje spravijo v današnji seji na rasgovor razpuščenje dunajskega občinskega sveta. To se je zgodilo in borba protisemitov zoper vlado je bila huda, je bila dokaz, da je nasprostvo meje protisemit in grofom Badenijem nepremostno. A skoro še večjo pozornost nego to nasprostvo je obudil izstop poslanec Dipaulija, Ebenhocha in tovaršev iz konservativnega kluba. Vsakdo prizava, da je ta izstop velikega političnega pomena.

Predno sta prišla na razpravo nujna predloga glede raspusta obč. sveta dunajskega, se je zbornica bavila z zakonom o kontingentu novakov za l. 1896. Razprava je bila tako dolga. Zanimivo je bilo zlasti to, da je domobranci minister govoril ostentativno o neobhodni potrebi učenja nemškega jesika, kar je na vse slovanske poslance naredilo kako neugoden utis.

Ko je zbornica vzprejela rečeni zakon tudi pri tretjem branju, se je začela debata o razpuščenju dunajskega obč. sveta. V tej stvari sta bila podana dva nujna predloga — stavila sta ju poslanca Dipauli in Patta, ter jedna interpelacija, katero je stavil posl. Hauck.

Ministerski predsednik grof Baden je sam otvoril debato o teh predlogih. Rekel je, da ne odklanja odgovornosti za raspust obč. sveta in da se zavaruje zoper očitanje, da se je skril za krono. Kroni pristoji pravica odreči voljenemu županu potrditev in če to stori, je izrekla svojo voljo. Namestnik je torej po pravici trdil v dekretu, s katerem je razpustil obč. svet, da se je ta obč. svet z zopetno izvolitvijo dr. Luegerja postavil v nasprotje z voljo krone.

Posl. dr. Dipauli je reklo, da govori kot zvest tolmač čutil, katera navdajajo prebivalstvo. Zakon, rekel je poslanec Dipauli nadalje, določa jasno, da krone ni smeti zapletati v strankarske boje. Utemeljevanje namestnikovega ukaza glede raspusta obč. sveta je v nasprotju z neodgovornostjo krone. Konservativci ne morejo dopustiti, da bi se

krona vpletala v boj, najmanj pa, da bi to storila vlada, ki je poklicana s svojo odgovornostjo ščititi krono.

Posl. Patta i je juridično dokazoval, da je bil razpust obč. sveta nezakonit in potem rekel, da so Poljaki bolj potrebni pouka glede respektiranja krone, nego Dunajčani, ki spoštujejo krono in si pota k njej ne dajo zastaviti. Razmerje mej krono in Dunajčani bo dobro, ko bo sedanje ministerstvo že davno pokopano.

Posl. grof Palffy je v imeni čeških veleposessnikov izjavil, da se strinja s tem kar je povedala vlada.

Posl. dr. Kail se je iz meritornih razlogov izrekel za nujnost.

Pravosodni minister grof Gleispach je skušal juridično opravičiti vladno postopanje. Ker je moj drugim trdil, da so protisemitje govorili o lojalnosti in zvestobi cesarju do odpovedi, je nastal sila buren prizor, ki je še narasel, ker minister ni mogel imenovati dotednega poslanca, kateri je to baje reklo.

Posl. Zaleski je naznal, da bodo Poljaki glasovali zoper nujnost stavljenih predlogov.

Posl. Bareuther je za nemške nacionalce povedal, da bodo glasovali za nujnost, ker se je vlada postavila v nasprotje z voljo ljudstva in krila avtonomija.

Posl. Kopp je povedal, da bo nemška levica glasovala zoper nujnost.

Posl. Schlesinger je pojasnil, da obč. svet ni hotel z zopetno izvolitvijo dr. Luegerja remonstrativi proti kroni nego le proti vladi.

Poljedelski minister grof Ledebur je na dolgo in široko govoril o nalogah krone, vlade in parlamenta, priporočal protisemitom ponižnost, podarjal, da so materialne razmere provzročile protisemitizem in končno povedal, da se vlada ne uda protisemitskemu gibanju.

Posl. Suess je sladko govoril o najrazličnejših rečeh in po velikih ovinkih prišel do trditve, da vlada glede obč. sveta dunajskega ni mogla drugače postopati, nego je postopala.

Posl. dr. Lueger je protestoval proti oči-

tanju, da je čestilakomen. Če je volitev drugič sprejel, je hotel s tem se le zoperstaviti tistim, ki so provzročili po prvi volitvi nepotrditev. Govornik je potem šibal nemško levico in rekel, da je minister Ledebur dostenjno govoril, dočim ga je ministerski predsednik surovo žalil. Badeni še ni nič pojasnil svojih besed, dasi je bil pozvan naj kot kavalir, če mu je kaj za njegovo čast, to stori. Pravosodni minister je dokazal, da o pravu prokleta malo razume. Tudi trditev, da se je govorilo o lojalnosti in zvestobi do odpovedi, je žaljenje. Če bodeta ministra še kdaj neolikana, dobita primerni odgovor.

Nepopisno navdušenje, s katerim se je Luegerju v zbornici in na galeriji ploskalo, viharni klici „Hoch Lueger“ so pričali, kolik utis je naredil Luegerjev govor. Predsednik je dal izprazniti drugo galerijo in opomil prvo galerijo, na kateri je bilo zgolj odlično občinstvo, naj bo mirna. Mahanje z robci in gromovito klicanje „Hoch Lueger“ je bil odgovor. Ministri so kar bežali iz zbornice. Predsednik je dal tudi prvo galerijo izprazniti.

Ko je še govoril dr. Menger se je vršilo glasovanje in je zbornica nujnost obeh predlogov odklonila.

Koncem seje so se čitali razne interpelacije meje njimi tudi interpelacija posl. Spinčiča glede odstopa kastavske obale Madjarski.

V Ljubljani, 18. novembra.

Razpuščenje mestnega zastopa dunajskega v budgetnem odseku. Mladočeški poslanec Kaizl je v proračunskega odseku se spodikal nad utemeljitvijo razpusta dunajskega mestnega zastopa. Potrjenje župana je gotovo vladni akt, za kateri je gotovo vladna odgovorna, in se torej ne gre skrivati za nedotakljivo in neodgovorno krono. Če so bile demonstracije ne le pred mestno hišo, temveč tudi še na nekem drugem kraju, je kriva vladna, ki se v utemeljevanju razpusta mestnega zbora skriva za krono. Ministerski predsednik je na to razkladal svoje nazore v tej stvari. Vlada ni parlamentarna temveč ustavna. Cesar ni Luegerja potrdil, namestnik je razpustil mestni zastop, odgovornost pa prevzame on. Za utemeljitev, zakaj da ni predložil dr. Luegerja

Listek.

Na tujem ognjišči.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz ruščine prevel I. I. Kogej.)
(Dalje.)

Ako sem sploh koga sovražil, tedaj je bila to Aglajida, ali, kakor jo zovejo, Aglaja Petrovna Ljubavina. Ona je gospa sedemindvajsetih let, okretna vdova z nenavadno fizijonomijo, ne rudečelasta, ne rujavala, s prijaznimi očmi, vedno prav nališpana... Kaže se prav priljubno in se pritvarja kakor egipčanska kraljica... Z jedno besedo — blanmanger hodeči. Pred štirimi leti je umrl njen mož (nemilil se ga je Vsemogočni) in sedaj si ona vedno možička iše: Premalo jej je, da je jednemu nesrečnemu napravila pekel na zemlji, — ne, še drugega hoče!

Govori ž njo tudi francoski, a kar prekine te in poreče naravnost v zobe: „Kako groba, neolikana je mladina sedaj!“

Pri kosilu jaz samega srda skoro jedel nisem in kosmato gledal njo. In vidim, kakor pav je razpustila vse perje. Teti pravi, da jo tako veseli, ko jo zopet vidi, da niti utrujenosti ne čuti po tako dolgi vožnji (zdi se mi, da teta proklinja oni dan,

ko se je ž njo seznanila pred petimi leti v Baden-Badenu ter v času slabosti in mehkosrčja dovolila jej, da nas poseti poleti); Sergéja izprašuje o njegovem potovanju in s sožaljem gleda nanj — domišljuje si gotovo, da so njeni pogledi čudapoln balzam za srčne rane! Marusji prerokuje nenavaden uspeh, ko prične zahajati mej svet. No, pravi Sahar Medovič! Na Tanjo je gledala oprezno, ne vedé še, od katere strani bi se jej približala in kak je njen položaj v družini. Pa tudi na-me ni pozabila:

— Kdaj postanete častnik, mili Aleksander Mihajlovič, je vprašala z jako lepim smehljajem.

— Kadar bode imenovanje, tedaj postanem!

Teta je posvarilno zmajala z glavo, toda Aglaja, kakor da ni slišala, začela je Marusji neke neumnosti klatiti,

Od tačas ni zinila niti besedice več!

Po kosilu je stopila Tanja k Sergéju:

— Ali danes bodeva delala? ga je tiho vprašala.

— Delala? Kaj pa? vmešala se je Aglaja Petrovna. Ta ženska je imela specijalno sposobnost, da je vsekdar slišala to, kar se prav ničniki tikalo nje.

— Jaz sem pisar Sergéja Pavloviča, je odgovorila smeje se Tanja, a takoj je zarudela in odvrnila oči.

Ljubavina je dolgo in srpo gledala iz prve njo, potem pa brata in obrnivši se k njemu vprašala z otročje nedolžnim smehljajem:

— Vender kako brhkega pisarja imate, Světov! (moške je rada klicala samo po priimku).

Mislim, da ž njim mnogo, kako mnogo napravite?

Vsem je postalne neprijetno.

Nastalo je molčanje. Sergéj si je prvi pomagal.

— Seveda, Aglaja Petrovna, tembolj zato, ker za delo ni potreba lica, temveč uma in znanja (to besedo je naglašal) — a moj pomočnik ima sol v glavi v vsakem oziru!

In poklonil se je Tanji, katera je veselja zabiščala. Ljubavina si je ugriznila ustnice.

— Vender da vas veseli sedeti v sobi! Danes je tako krasen dan! je začela govoriti. — Pojdimo v vrt! Delali boste pri slabem vremenu!

Na to je vstala, dejala svojo roko na Sergéjev rokav in tako vlekla ga na sprehod. Kaka predzrost! Jaz bi jo odpahnil, to pijavko, a on — ne! Zagotavljal mi je potem, da to bi bila od njegove strani prodrznost. Ona dva sta se sprehajala do večera, a Tanja je šla v svojo sobo in potem je bila ves dan tako dolgočasna.

(Dalje prih.)

v potrjenje, je on le kroni odgovoren; za dejstvo samo na sebi je pa tudi zbornici odgovoren. Njegove besede se ne tolmačijo tako, kakor bi se morale. Če on še tako odločno trdi, da je kaka stvar bela, bodo nekateri rekli, da je črna. Vlada je imela pravico razpustiti mestni zastop, ko se je prepričala, da ni zmožen izpolnovati svoje dolžnosti. To je bila celo vladna dolžnost. — Vse ministrovovo govorjenje ni nikogar prepričalo. Grof Badeni je pač le sam kriv, če mu ne verjamejo. Govoriti, da dunajski mestni zbor ni bil kos svoji nalogi, se pa sedaj še ni moglo nikakor, ker delovanja še prav začel ni. To še ni dokaz nesposobnosti, če neče voliti kacega vladnega kimovca za župana.

Premembe v Hohenwartovem klubu. Osem konservativnih poslancev je izstopilo iz Hohenwartovega kluba. Izstopili pa niso, ker bi morda resne odobravali klubove politike, temveč zaradi tega, ker so se bali za svoje mandate. Možje, ki so v koaliciji bili boj proti krščanskim socialistom roko ob roko z liberalci, tudi sedaj niso nakrat postali tako navdušeni za krščanske socialiste, da bi zaradi dra. Luegerja zatajili dosedanje svojo politiko. Boje se namreč, da ne bi jih izpodkopal nemško-narodna stranka. Povod njih izstopu pa niso le krščansko-socijalne zadeve, temveč tudi narodno vprašanje. Nemški volilci so jim očitali, da ne branijo dovolj odločno narodnih pravic. Zunaj kluba, ko se bodo imenovali katoliška ljudska stranka, bodo lahko tudi malo nemško-narodno politiko tirali. S slovenskega stališča mora pač vsa ta premena nas le veseliti, ker izstopivši poslanci so le ovire delali, da se klub ni mogel z vso odločnostjo potegniti za Slovence. Vlada si prizadeva, da bi pregovorila jugoslovanske poslance, ki niso v Hohenwartovem klubu, da vanj vstopijo. S tem bi se povekšalo število slovanskih članov Hohenwartovega kluba na 17 brez čeških veleposestnikov. Dne 26. t. m. se bode hrvatsko-slovenski klub posvetoval o tej stvari.

Jezikovno znanje uradnikov. V proračunskem odseku je mladočenski poslanec dr. Herold tožil, da namestnik češki in mnogo političnih uradnikov ne zna češčine. Ministrski predsednik grof Badeni mu je odgovoril, da on stoji na stališču, da morajo uradniki znati jezik prebivalstva. Slovenci moremo biti zadovoljni s to izjavo novega ministrskega predsednika in le želimo, da bi je točno izvel. Na Kranjskem bode pri deželnih vladi imel dovolj dela, predno bode odpravili uradnike, ki slovenščine niso dovolj vešči. Posebno veliko je pa v tem oziru storiti po drugih slovenskih pokrajnah. Da bi le novi ministrski predsednik takoj pokazal toliko odločnosti, kakor jo kaže nasproti krščanskim socialistom na Dunaju. Po dosedanjih skušnjah, ki smo jih imeli z raznimi vladami, se je bojimo, da vse ostanejo le lepe besede. Tudi v Galiciji grof Badeni ni vselej strogo gledal na narodno jednakopravnost, kadar je šlo za Rusine. Računati mu bode pa tudi na upor Nemcev, ako bode hotel biti pravičen Slovanom.

Dogodki v Turčiji. V vseh okolu Aleksandrete bili so veliki izgrevi proti kristjanom. Mohamedanci so vprito turških vojakov napali kristjane in vojaki se jih niso upali varovati ali jih pa najbrž tudi hoteli niso. V mestu Karputu je pri bojih mej mohamedanci in kristjani ubitih 800 ljudij, in so Turki ameriškim misijonarjem požgali 12 poslopij in cerkev. Misijonarji so se rešili. V Gurimu Kurdi oblegujejo 4000 Armencov. V Hamšiju, in Arabkiru so bili zadeje dni zopet boji mej Turki in kristjani. Vstaši napali so vasi Fersak, Bičli, Cokmercem in več drugih vasij in jih oropali in požgali, niti jedna hiša ni ostala. Nekaj prebivalcev je zgorelo, več je pobitih. — V diplomatskih krogih se z vso resnostjo že posvetuje o tem, kakih represalij bi se poslužili proti Turčiji. Govori se že, da bodo evropske čete zasele Smirno, Solun, Aleksandret in Beirut in njih carinske dohodke sekvestrirale. Grška vlada zahteva, da bi se jej dovolilo udeležiti se demonstracije proti Turčiji. Grki hočejo tedaj posnemati Cavurja, ki je bil postal nekaj vojakov pred Sebastopolj, da je mogla piemontska država tudi kaj govoriti pri sklepanju miru. Giki bi pa radi kaj govorili pri urejevanji zmedenih sedanjih turških razmer, da bi od tega imeli dobička. Sultan je poslednje dni vladu naročil, da naj z vso odločnostjo začenja z razpravami za izvedbo reform. Novemu ministerstvu ta ukaz ni posebno všeč in se že govoriti, da odstopijo nekateri ministri. Sicer bodo pa težave z izvedenjem reform, ker Kurdi se bodo temu ustavljalni z orožjem v roki. Njim gre za obstanek ali vsaj za sedanji način življenja. Dosedaj so se živelji od ro-

panja in od tega, da so jim Armenci plačevali neki davek, da so jim potem prizanašali. Če se razmere v Armeniji vrede, seveda ta davek odpade. V Carigradu se boje, da se Turki ne bodo marali bojevati proti mohamedanskim Kurdom. V Carigradu so več dvornikov zaprli, ker so nekaj ruvali proti sultenu. Razmere v Turčiji so tako zamotane in negotove.

Volilno gibanje.

Volilski shod. V četrtek dne 21. t. m. bode ob osmih zvečer v letnem salonu hotela pri Maliči volilni shod, kateri sklicuje gosp. Ivan Hribar. Gledé na bližajočo se volitev dveh poslancev za mesto Ljubljansko, priporočamo svojim somišljenikom, da se tega shoda udeležé prav mnogoštevilno.

Iz Idrije, dne 17. novembra: Politično društvo „Jednakopravnost“ v soglasju z narodnimi volilci v Idriji proglašilo je danes za mesto Idrijo svojim kandidatom za deželni zbor gospoda dra. Danila Majarona.

Iz Kamnika se nam brzojavlja: Včerajšnji volilni shod, katerega je sklical gospod cesarski svetnik Murnik je bi mnogobrojno obiskan in je bil gosp. Murnik z navdušenjem proglašen kandidatom za deželnozborski mandat.

Iz Radovljice se nam je brzojavilo včeraj: Na tukajšnjem volilnem shodu se je zbralo 38 volilcev radovljiskega mesta, ki so proglašili g. c. svetnika Murnika deželnozborskim kandidatom za mesta Radovljica — Kamnik — Tržič.

Iz Metlike se nam brzojavlja: Volilni shod se je sijajno zvršil. Velika množica ljudij je prisla poslušati dr. Tavčarja ter mu živahnopravljala Kapelana sta ostala na cedilu.

Iz Novega mesta, 17. novembra.

Na povabilo volilnega odbora zbralo se je včeraj zvečer ob 1/8 uri v dvorani „Narodne čitalnice“ nad 150 poslušalcev, mej temi 130 volilcev. Predsednik izvoljen je bil z vzklikom na predlog dr. Poznika naš župan gosp. Perko. Politično oblast je zastopal g. Kres.

Dr. Tavčar bil je ob nastopu burno pozdravljen, a s svojim govorom navdušil je poslušalce tako, da so ga jednoglasno proglašili kandidatom. Ker bode govor v celoti priobčen, ga tukaj ne re produciram. Le toliko rečemo, da je napravil najboljši utis.

Gosp. dr. Defranceschi opozoril je kandidata, na najno potrebo vodovoda v Rudolfovem ter ženske bolnice. Za te dve točki morate se z vsemi močni zavzeti. V narodnem oziru Vam pustimo proste roke, saj vemo, kdo je dr. Tavčar!

Gosp. Kos, posestnik in gostilničar, omenil je govorjenja nasprotnne stranke, češ, dr. Tavčar ni nič storil za prejšnje svoje volilce ter zahteva obvezno izjavo od g. kandidata, da se bode za naše koristi vztrajno potegovali. Dr. Slanc in dr. Tavčar odbijata take neosnovane trditve nasprotnote stranke ter poudarja zadajo, da je dobil od Kranjskega mesta po posebnej deputaciji izročeno zahvalno pismo. Samo ob sebi je umevno, da bode deloval v prvi vrsti za mesta, katera bode zastopal, pač pa mora prositi g. volilce, da mu tudi svoje želje sporočajo.

Gosp. Oblak ml. zahteval je, naj g. kandidat obljubi, da pride vsako leto mej svoje volilce, da te svoje želje direktno izrazijo. Dr. Tavčar odgovori, da bode tej želji drage volje ustregel.

Ker se n-kdo več ni k besedi oglašil, zaključil je g. predsednik shod — a poslušalci so se razšli z zavestjo, da so si izbrali kandidata po svojih misli.

Iz Krškega, 16. novembra.

Dne 15. t. m. vršil se je tu pri nas volilni shod, na katerem se je g. dr. Tavčar kot kandidat predstavil volilcem. Tako, ko je ta isti stopil v dvorano, kjer so ga pričakovali mnogobrojno zbrani volilci, mej katerimi je bilo tudi nekaj uradnikov, bil je burno pozdravljen. Po nagovoru krškega župana g. dr. Mencingerja je dr. Tavčar razvil svoj program, kateremu so volilci večkrat glasno pritrjevali, ter temeljito izpodbil težnje in program nasprotnote stranke, katera se neopravičeno imenuje katoliško narodna stranka. Glasno odobravanje sledilo je njegovim besedam, na kar je bil dr. Tavčar soglasno in brez vsakega ugovora postavljen kandidatom. Od nasprotnote stranke ni prišel nikdo k volilnemu shodu, kar je značilno.

Iz Krškega se nam piše dne 16. t. m.: Klerikalna agitacija; nov kandidat ali kaj? Neki kaplan, ki svoje dušice pase tam nekje na kmetih na Dolenjskem, telegrafoval je približno na dan volilnega shoda na Krškem našemu gospodu nekako tako le: „Ali ne boste ničesar storili zoper 4000? Sever naj bo kandidat“. Iz tega sklepamo, da bi klerikalna stranka rada utihotapila kostanjeviškega župana Severja kot nekacega „Zählkandidata“. Če kaj, gotovo ta kandidatura označuje dovelj postopek klerikalne stranke.

Iz Kranja, 17. novembra.

V gostilni g. Petra Mayerja se je sinoči vršil volilski shod, na kateri se je izbralo 60 volilcev. Tovarnar g. Majdič je otvoril zborovanje s primernim nagovorom, v katerem je poudarjal, da se je iz vrst meščanov sestavil volilni odbor z namenom, da bi se doseglo složno postopanje pri volitvah in v to svrhu je rečen odbor sklical nocojenji volilski shod. Na predlog g. Cirila Pirca se je na to volil predsednik volilnemu shodu odvetnik g. dr. Prevc, kateri je zborovanje vodil tako spremo, da mu gre za to posebna zahvala.

Nastopil je na to, živahnopravljano aklamiran, gospod notar Globočnik, se je predstavil volilcem kot kandidat za deželnozborski mandat in obširno razložil svoj program, ki soglaša s programom slovenskih in hrvatskih poslancev iz l. 1890. in s programom, sklenjenim na shodu zaupnih mož v Ljubljani novembra meseca l. 1894. Vrh tega pa je razvil g. kandidat še obšren lokalni program. Obljubil je delovati z vsemi silami za železnično čez Ljubelj in za železnicu Škofja Loka-Divača, za vodovod v Škofji Loki in v Kranju in sploh za vse lokalne potrebe obeh mest, kakor bo sploh z jednako ljubezno, umevno in vztrajnostno deloval za gmotne in duševne koristi prebivalcev obeh mest.

Zborovalci so že mej govorom g. kandidatu živahnopravljali, ko pa je končal svoj govor, so ga navdušeno aklamirali.

Meščan g. Ignacij Jock je poudarjal kako neumerni je g. notar Globočnik že doslej določeval za mesto in kaj vse je že storil ter izjavil, da si Škofja Loka in Kranj ne moreta željeti boljšega kandidata, nego je gosp. Globočnik. Gosp. C. Pirč je opisoval zasluge g. Globočnika za mesto Kranj in predlagal, naj se proglaši kandidatom za deželnozborski mandat.

Meščan g. Ferd. Sajovic je opisoval požrtvovano delavnost g. notarja Globočnika zlasti za mestno hranilnico.

Končno je predsednik g. dr. Prevc v daljšem govoru pojasnil, kakega kandidata je treba postaviti, in kako je skrbeli, da se ne bo zopet — kakor pri zadnji državnozborski volitvi — primerno, da bi dobilo mesto Kranj poslanca, katerega se volilci sramujejo.

Pri glasovanju se je soglasno in z velikim navdušenjem vzprejel predlog, da se notar gospod Globočnik proglaši kandidatom za deželnozborski mandat.

Oficijelni del volilnega shoda je bil s tem končan. Zbrani volilci pa se še niso razšli. Razvila se je neprisiljena, prijateljska zabava, pri kateri je bilo več napitnic in umestnih govorov. Mej drugimi je govoril tudi g. dr. Arko, kateri je s tremi somišljeniki prišel iz Škofje Loke. Končno so se razšli volilci s trdnim sklepom storiti vse, da zmaga meščanski kandidat.

Javili smo, da so bili uradniki južne železnice sploh imenoma pa tisti uradniki, ki se prisvetvajo narodni stranki, denuncirani, pri vodstvu južne železnice. Kdo jih je denunciral tega vodstvo ni povedalo nikomur, sicer pa bi to „Slovenec“ lahko izvedel po kanoniku Klunu, čigar zveze z južno železnicu so notorične. Da so klerikalci mojstri v denunciaciji, je davno znano. V tem slučaju so samo oni interesirani, da bi uradniki južne železnice ne posegli v volilni boj, zato tudi ni dvoma, da je v njih vrstah iskati denuncijanta.

Milijonkrat zlagano? „Slovenec“ pravi, da vse, kar smo pisali o jezuitiški gimnaziji, je ostudna laž, namenjena le za pesek v oči pred volitvami. Le počasi, gospodje! Da je naša trditev povsem resnična, to ste dvakrat sami dokazali. L. 1891. so klerikalci skušali strmoglavitljubljanski občinski svet. In zakaj? Da bi se polastili stare — vsled letosnjega potresa porušene — bolnice. Gosp. Gorup je namreč v svojo kupno pogodbo postavil določbo, da prepusti to poslopje ljubljanski občini za ustanovitev višje deklinske šole, a za slučaj, da bi ustanovitev te šole nikakor ne bila mogoča, je dovolil, da se poslopje porabi v kak drugi šolski namen. Na to določbo darilnega pisma so klerikalci spekulirali, a izpodletelo jim je. Že takrat se je videlo, da skušajo klerikalci ustanoviti jezuitsko gimnazijo na troške drugih. Da reflektujejo na izdatno mestno podporo, so pokazali tedaj, ko je ljubljanski občinski zastop dovolil za jednak zavod 50 000 gld. „Slovenec“ je takrat kar naravnost vprašal, ali bo radikalni občinski zastop da tudi toliko podporo, kadar se bo prosila za jezuitsko gimnazijo. O tem torej, da računajo klerikalci na podporo mesta, ne more biti dvoma. Kaj je torej naračneje, kakor da bodo skušali na deželne troške napraviti rečeno gimnazijo, ko od mesta ni nič dobiti, od drugod pa tudi ne. Deželi še nikdar niso prizanesli, kadar je šlo za klerikalne interese. Z vso silo se ustavljajo nasvetu, naj bi dežela vzela v lastno režijo deželno bolnico, dasi bi si s tem vsake leto prišledila lepe tisočake in ko so svoj čas ustanovile uršulinke gospodinjsko šolo, ki je tako žalostno zmrznila, so se hitro oglašili za podporo. Kar smo pisali, torej ni laž, to ni „pesek v oči“, nego gola resnica. Klerikalci se niso odpovedali namenu, ustanoviti jezuitsko gimnazijo, tudi ne taje, da je za ustanovitev že vse pripravljeno, da je treba le denarja — na drugi

strani pa je očitno, da je njih namen ne nogoč, če se ne zvrši na deželne troške. Torej — pozor, volilci!

Naš članek o ljubljanskem škofu je „Slovenca“ silno razdražil. Odgovarja nam s samimi psovskami in rekrinacijami, stvarnih naših navedb pa se ne upa zavračati, ker jih zavrniti ne more, ker so do pičice resnične. Da, to je velik razloček, če kdo izrazi svoje mnenje in trdi, da naši šolski zakoni niso dobri, ali če pravi, da je avstrijsko postavodajalstvo zatajilo Kristusa, da ga ne spozna več za pravega Boga, da so torej vsi naši zakoni od hudiča. In to je trdil škof Missia o zakonu, o katerem sta kardinal Kopp v šleskem in škof Khan v koroškem deželnem zboru rekla, da je dober, da se le slabo izvršuje. Da je dr. Missia tajni svetnik, to ni nikak dokaz. Cesar je ljubljanskemu knezoškofu podelil to čast, ker mu je to vladu priporočala, dvomimo pa, da bi bil to storil, ko bi bil poznal škofa Missia tako, kakor ga poznamo mi. Ker „Slovenec“ ni vedel nič pametnega, odgovoriti na naš članek, je spravil že davno pozabljeni grehe na dan, stvari, katere je naša stranka že koj takrat, ko so se primerile, odločno obsodila, radi katerih pa je bila vendar in to po krivici denuncirana pri cesarju. Če hoče „Slovenec“ vedeti za denuncijanta, naj povpraša v skofijski palaci.

* * *

Klerikalni kandidat dr. Ivan Šusteršič je v sobotnem „Slovencu“ objavil pismo, v katerem je povedal, da se ne upa priti v Kranj na volilni shod, ker od narodne strani nima pričakovati dostopnega vedenja in ker je prejel pretilno dopisnico, oddano v Tržiču, ki pa je bila brezvomno pisana v Kranju. To je impertinentno žaljenje kranjskih meščanov. Dr. Šusteršič je sam najbolj potreben pouka o dostojniosti, kar se je že pri mnogih prilikah pokazalo. Bal se je blamaže, ker ve, da kranjski meščani pač ne morejo in ne marajo voliti moža njegove vrste za poslance. Tisto pretilno dopisnico si je pa najbrž sam pisal ali pa jo naročil.

* * *

Prečastitemu uredništvu „Slovenca“
v Ljubljani.

Ker vidim, da z veliko težavo moja pisma, katerih sem zdaj v volilni agitaciji mnogo pisal, vkljup spravljam in ker sem opazil, da izpuščate iz istih celi stavke in posebno iste, ki Vašo stranko in Vaše kandidate v najlepšo luč postavljajo; ker vidim, da tudi Vaši kapelani, župniki, ki Vam ta pisma pošiljajo, ista pačijo, ker vidim, da tudi kako nemško moje pismo dobite v roke in jaz spoznam, da prestavljalci istih dobro nemško ne znajo, sem rad pripravljen, Vam ista izročiti, kolikor jih ima moj g. stenograf v stenogramih.

Pa jih morate od besede do besede natisniti; prestavite nemško pisanih Vam bom sam preskrbel, ker vidim, da prelaganje niste kos. To tudi zaradi tega rad storim, da vzamem Vašim sodelavcem priložnost, storiti greh, ker je za duhovnika res grdo, če kaj pači ali drugače neresnično kako pismo objavlja. Nimam nič skrivnosti v svoji agitaciji.

Pri tej priliki Vam tudi povem, da je Vaš dopisnik, šentjernejski kapelan g. Vaclav Wavranek Vam neresnično poročal, pisoč, da sem jaz volilcem v St. Jerneji rekel, da zdaj, ko imamo že leženico, ima breja svinja po 6 mladih. Ta Čeh ne zna menda dobro slovenski. Jaz sem rekel: prej, ko že leženice ni bilo, je imel kmet le jedno, dve breji svini, zdaj jih imajo boljši po šest brejih, ker lahko svinceta prodajo. Prodam sam vsako leto mlade svinje in vem dobro, da jih ima presica lahko do deset mladih. Povejte torej Vašemu kapelanu, da naj se prej slovenščine nauči in če jo bo znał, naj dobro ušesa odpre. Če pa ni ta kapelan Vaš dopisovalec, povejte pa to dotičnemu. — Resnico, resnico, saj ste katoliški duhovniki!

Novomesto 15. novembra 1895.

Z odličnim štovanjem
Dr. Slanc.

Občni zbor „Radogoja“.

Društvo „Radogoj“, katero so rodoljubi slovenski leta 1893. osnovali v pomoč in podporo naši velikošolski mladini, imelo je v soboto zvečer v prostorih „Narodnega doma“ ljubljanskega svoj letosni občni zbor. Otvorivši občni zbor naglašal je predsednik g. Ivan Hribar v svojem nagovoru, da pomenja preteklo leto neko stagnacijo v društvenem delovanju, stagnacijo, katero je provzročila le točna katastrofa. Radodarne roke, ki so „Radogoju“ bile vselej odprte, prinašati so morale letos žrtve, da se čim prej obnovi porušeno naše glavno mesto ter zacelijo rane, katere je vsekala katastrofa raznim slojem prebivalstva. Vkljuk neugodnim razmeram pa se je siromašnim in nadarjenim našim dijakom vendar tudi letos izdatno prisločilo v pomoč in dijaki, kateri podpiramo, dajejo nam najlepšo nado za bodočnost. Govornik izraža konečno prošnjo, naj bi slovensko občinstvo delovanje „Radogoje“ kolikor mogoče podpiralo.

Društveni tajnik g. dr. Majaron poročal je potem obširno o delovanju „Radogoja“ v pretečenem drušvenem letu. Njegovemu poročilu posnamemo sledete:

Slavni občni zbor!

Moje poročilo, katero obsegajo doba od 28. julija 1894 do današnjega dne bode kratko. Društvenemu odboru, v čigar imenu mi je čast poročati, bilo se je v drugem letu gibati v tistem lepem okviru, katerega je bil prejel od zadnjega občnega zborna. Letošnje leto, katero je bilo vsled strašne katastrofe sploh neugodno narodnim društvom in agitaciji za dobrodelenje namene, bilo je tudi šterilno za naše društvo „Radogoj“, kakor je že g. predsednik omenjal.

Na lanskem občnem zboru izvoljen je bil društvenim predsednikom znova g. ravnatelj Ivan Hribar, a podpredsednikom g. ces. svetnik Ivan Murnik. V odboru so bili izvoljeni in sicer za Ljubljano gg.: kurat Anton Koblar, dr. Danilo Majaron, notar Ivan Plantan, prof. Simon Rutar, ravnatelj Andrej Senekovič, dr. Ivan Tavčar in dr. Karl Triller; za Trst g. dr. Gustav Gregorin, za Istro g. Slavoj Jenko; za Goriško g. prof. dr. Ivan Kos; za Koroško g. Vekoslav Legat; za Štajersko g. dr. Josip Sernec in naposled za Kranjsko izven Ljubljane g. dr. Jakob Schegula.

Temu odboru, ki si je v prvi seji določil tajnikom g. dra. D. Majarona, blagajnikom pa g. notarju Plantana, stoji na strani kot nepremenljiva stalna zaupna moža g. dr. Gregorij Krek, vseučiliški profesor v Gradci, in pa g. dr. Ivan Simončič c. kr. skriptor na vseučiliški knjižnici na Dunaju. Odlična rodoljuba sta imela sedaj že drugo leto obilen trud, da sta prejemala vsak mesec denar ter ga podpirancem v Gradci, odnosno na Dunaju izročala proti poboticam in drugim izkazilom. Tudi sta pazila na to, da so podpiranci izpolnjevali pogoje, ter o tem poročala odboru. Žal, da je velenjeni g. prof. Gregorij Krek svečana meseca odložil ta svoj posel in si je moral odbor naprositi druzega poverjenika za Gradec. Posrečilo se mu je, dobiti ga v osebi g. Franca Hauptmana, c. kr. profesorja na učiteljšči v Gradci, ki je blagovljeno nadaljeval trudapolno poverjeništvo. Odstopivšemu g. prof. dr. Kreku je pa odbor svoj čas izrazil društveno zahvalo s posebnim pismom in umestno je, da je danes slavni zbor ponavila, kar si usojam izrecno predlagati. Predlagam pa tudi v imenu odbora, da se danes še izreče posebno topla zahvala sedanjemu poverjenikoma gg. dru. Simončiču in prof. Hauptmanu, ker sta, prvi že polno drugo leto, toliko zanj žrtvovala za redno društveno poslovanje.

V odboru ni bilo prememb, razun, da je avgusta izstopil g. dr. Karl Triller, ki se je preselil kot odvetnik iz Ljubljane v Tolmin. Izstopil pa je z zagotovilom, da bo tudi z svojega novega doma vedno skrben podpiratelj „Radogoje“. Na tem, kakov tudi na njegovem dveletnem odborniškem delovanju bodi mu izrečeno zahvalno priznanje!

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. novembra.

— (Volitev v zdravniško zbornico) V soboto smo poročali, da je volitev v zdravniško zbornico kranjsko končana. Rok je pač že potekel, tudi glasovnice so bile že skoro vse oddane, ko je že voda s posebno okrožnico obvestila zdravniške volilce, da so volitve zopet odložene — na nedolochen čas.

— (Repertoar slovenskega gledališča) V proslavo godu nje veličanstva cesarice Elizabete se bo jutri pela in sicer četrtič velika opera „Afričanka“. Za to predstavo so se določile navadne operne cene. Zaradi priprav za noviteto „Maskarada“ ne bo v četrtek predstave in bo prihodnja predstava šele v soboto dne 23. t. m.

— (Slovensko gledališče) Tudi pri sinočni predstavi „Razbojniki“ je bilo gledališče popolnoma razprodano. Predstava je bila prav tako dobra, kakor prejšnji, v jednem oziru še boljša: v tem namreč, da so sinoči tudi naši domači igralci govorili glasno in razločno, kakor se mora na odru govoriti. Občinstvo je vse predstavljalce odlikovalo s ploskanjem.

— (Skupni obisk slovenskega gledališča) Novomeščani prirede, kakor se poroča v soboto dne 23. novembra skupen izlet v Ljubljano. Odpeljali se bodo z navadnim vlakom ob 10. uri 15 minut dopoludne, ker ni bilo dobiti posebnega vlaka.

— (Elizabetina otroška bolnica) Povodom visočega godu najvišje pokroviteljice tega zavoda, Nje Veličanstva cesarice Elizabete, darovala se bodo jutri 19. t. m. ob 11. uri dopoludne v nunski cerkvi tiha sveta maša, h kateri se vse pokroviteljice in vsi dobrotniki Elizabetine otroške bolnišnice povabijo.

— (Čuden slučaj.) V raznih delih mesta bili so sinoči težko ranjeni trije možje. Storilca, katerega do sedaj še ni bilo mogoče zaslediti, opisujejo vsi trije ranjeni jednako: da je imel svitki klobuk s peresi, težko srebrno verižico in da je bil bledega obraza ter okolo 30 let star. Sklepati se da torej,

da je storilec v vseh treh slučajih bil jeden in isti in da je najbrž bil blazen ali pa pisan. Na Poljanskem trgu bil je z nožem v roko zaboden hlapec Anton Rajer, ki je ravno bil stopil iz Židovske gostilne; storilec zbežal je po Poljanski cesti. Na Rimski cesti pred gostilno „pri lovcu“ bil je z nožem v prsa zaboden mizar Blaž Mrak, na Sv. Petra cesti pa usnjari Josip Turk. Storilec napal je vse tri ranjence brez vsakega povoda ter potem hitro utekel. Mrak in Rajer prenesena sta bila v deželno bolnico, Turk pa je ostal v domači oskrbi. Storilec se energično zasleduje in je upati da ne uteče zasluženi kazni. — Kakor se nam naknadno poroča, nahaja se storilec, ki je težko ranil gori omenjene može, že v rokah mestne policije. Po izpovedbi raznih prič sumljiv je teh napadov mizarški pomičnik Franc Gale in tudi opis hudodelčeve osebe vjema se z Galetovo osebo. Gale taji, da bi bil on storil označena hudodelstva.

— (Policisce vesti.) Ker je po končani stavbinski sezoni večina stavbinih delavcev že zapustila Ljubljano in so vsled tega nastopile zopet nekako normalne razmere, bili so včeraj neuniformirani pomožni stražniki, kolikor jih je že bilo v službi, odpuščeni. Kakor znano moral, je mestni magistrat po potresni katastrofi provizorno namestiti čez 40 pomožnih stražnikov, ker uniformirana mestna straž sama ni več zmagovala težavne službe; to število reduciralo se je pozneje na 20 in z včerajšnjim dnem se je tudi teh 20 mož odpustilo. — Od včeraj pa do danes zjutraj aretovala je mestna policija 14 oseb in sicer nekega pisarja, ki je bil na južnem kolodvoru odpuščen iz službe in je vsled tega pretil: „sedaj mora Gutman umreti“, zaradi hudodelstva nevarne grožnje, 2 zaradi nespodobnega obnašanja v stolni cerkvi, 8 zaradi pjanosti in razgrajanja, 1, ki se je hotel izseliti v Ameriko, predno je zadostil vojni dolžnosti in 2 zaradi postopanja.

— (Ženska in moška podružnica sv. Cirila in Metoda za Starigrad in Lož) imela sta minolo nedeljo svoj letni občni zbor, pri katerem je bila volitev, novih načelnikov. Ženska podružnica je izvolila: za prvomestnico: gospo Marijo Weber, nje namestnico: gospo Fani Žebre, za tajnico: gospico Olgo Gasperin, za odbornice: gospo Olo Peče, Jérico Rosina, Marijo Wigle, vse v Starigradu. Moška podružnica je izvolila: za prvomestnika: g. Ljudmila Weberja, njega namestnika: g. Jakoba Žebre, za tajnika in blagajnika g. Ferda Wigle, za odbornike: gg. Franja Pečeta, Ivana Bencina, Karola Kovca, vse v Starem trgu.

— (Preganjanje hrvatskih dijakov.) Velenj zanimiva obravnava proti hrvatskim vseučiliščnikom, kateri so sežgali madjarsko zastavo, je končana. Sodba je kruta. Obsojeni so bili vsi dijaki skupaj na dvanajst let in dva meseca v ječo, preiskovalni zapor pa se jim ni uračunal. Jeden dijak je bil obsojen na 6 mesecov ječe, jeden na 5 mesecov, 7 dijakov na štiri meseca, 27 dijakov na tri meseca, 13 dijakov na dva meseca, štirje pa so bili oproščeni. V dan razglasenja je bila za vse eventualnosti pripravljena vsa policija in je bilo vojaštvo konsignirano. Ta nečuvno trda sodba je silno razburila vse zarebško prebivalstvo. Hipoma se je ustanovilo dijasko podporno društvo, kateremu je namen skrbeti, da bodo ti dijaki mogli zvršiti svoje studije in škof Strossmayer je v to svrhu koj daroval 3 000 gld.

Brzojavke.

Dunaj 18. novembra. Konservativni klub je z obžalovanjem vzel na znanje izstop posl. Dipaulija in tovarišev, katerim se je pridružil tudi klubov podpredsednik dr. Rapp.

Dunaj 18. novembra. Za jutri so povabljeni načelniki klubov na konferenco k predsedniku Chlumeckemu, da se posvetujejo, kako onemogočiti demonstracije galerije.

Dunaj 18. novembra. Drž. poslanec grof Sylva-Tarouca se je odpovedal državnozbornemu mandatu.

Nalžov 18. novembra. Grof Taaffe je jako slab. Bati se je vsak hip katastrofe.

Sofija 18. novembra. Soprga Koburžanova je povila princu, ki se je krstil na ime Cyril Preslavski.

Peterburg 18. novembra. Hčerka, katero je povila carica, se je krstila na ime Olga. Car je v spomin na dan nje rojstva ustanovil v provinciji častniški klub z velikim hotelom za častnike.

Bruselj 18. novembra. Pri občinskih volitvah v Antwerpenu so se primerili krvavi izgredi. Socijalisti so naskočili uredništva raznih katoliških listov. Nastal je boj, v katerem je bilo mnogo oseb nevarno ranjenih.

Poslano.*)

Gg. J. Kregar-ju, podpredsedniku in Fr. Breskvar-ju, tajniku „konservativnega obrtnega društva v Ljubljani“.

Vajino „Poslano“ v „Slovenskem Narodu“ št. 265 je konservativno neumno in hudo.

Mej drugim pišeta v Vajinom poslanem: „Kedor še utegne dvomiti, mu svetujemo, da se potradi v Vašo delavnico in prepričal se bode“. Da, da, gospod Breskvar, k Vam pa še v delavnico ni potreba stopiti, vsakateri lahko vidi, kako v hudi zimi Vaši učenci okrog farovža oglje pihaajo. Za čegavo korist? Zakaj pa gospod Breskvar sami ne piha oglja? — In Vi, gospod Kregar, imeli ste v tem šestih let, kar ste mojster, nebroj učencev in koliko ste jih pa že izučili? M r jih pošljite v dimnik sništi?

Veliko fantov je nesrečnih tudi po prestrogosti svojih mojstrov — ne mislim ravno Vaju — in taki fantje postanejo mnogočrat vlačugarji in prihajajo potem v poboljševalnico, da se vadijo dela in zopet postanejo koristni udje človeške družbe. Nekaj teh fantov, večinoma Tiro'cev in Zgornje Avstrijev, bodovali kartonaže in znabiti nekoliko knjigoveštva. Ta moja odkrita namera Vama toliko preseda, da me napadata osebno. Ker ostanejo fantje v poboljševalnici samo po dve leti in ker pol dneva hodijo v šolo, se bodo učili dela prav za prav le jedno leto in potem šli h kakemu mojstru v svoj kraj. Da bi ti dečki, vrniški se na Tirolsko in Zgornje Avstrijsko, delali konkurenco ljubljanskim obrtnikom — je preneumno.

Hudo je pa Vajino „Poslano“, ker iz njega sijeta osebno sovraščvo in nevoščljivost zaradi par krajev, katere menite, da bodovali zaslužili. Torej napadata mojo delavnico, kakor da bi jaz, ki nisem preveč „krščanski“, v njej delal skodo mladini. Jaz mogče da nisem „preved“ krščanski, temveč le kar je prav, na vsak način pa vsaj toliko, kakor Vidva. Moja delavnica je dobra, vse pomočnike sem si sam izučil, čvrsti fantje so, tudi vojaki, so pridni delavci in znirom so vsi dovoljni, ker nikomur ne delam krivice.

Kako pa Vi, gospod Kregar, plačujete Vaše pomagače, imeli ste priliko pred par leti iz nekega časopisa izvedeti.

Ubogi konservativni društveniki, ki imate tako možica v odboru! Pojasnite jima „stališča“, da ne bodovala na jeden dan bila po svoji glavi (po predsedniku) v „Slovencu“, v „Narodu“ pa preobračala kozolce! A čudno ni, društvo je brez glave!

Se nekaj Vama povem: Perica, ki hoče belo perilo prati, imeti mora pred vsem čiste roke. — Odgovarjal na Vaše poslano, katero je Vama spisal nekdo drugi, ne bom več. Vaše društvo ima dovolj denarja, da lahko plačuje taka „Poslana“ in pokupi „Narod“, da me potem denuncira pri strankah, koder meni, da bi mi to utegnilo kaj škodovati.

V Ljubljani, dné 18. novembra 1895.

J. Bonac, knjigovez.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	746.1	2.5°C	sr. szah.	megla	
17.	7. zjutraj	745.9	0.1°C	sl. sever	megla	0.0
"	2. popol.	744.7	3.6°C	nedoločen	megla	
"	9. zvečer	744.1	1.4°C	brevzvetr.	megla	
18.	7. zjutraj	742.6	0.0°C	sl. sever	megla	0.0
"	2. popol.	742.4	4.0°C	sl. sever	megla	

Sredna temperatura sobote in nedelje 3.1° in 1.7°, oziroma za 0.4° in 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld..	198	, 75 ,
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	, 75 ,
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	121	, — ,
Kreditne srečke po 100 gld.	198	, — ,
Ljubljanske srečke.	23	, — ,
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	, — ,
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	169	, — ,
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	510	, — ,
Papirnatи rubelj	1	, 29%,

J. Pserhofer-jeva

Iekarna pri zlatem državnem jabolku*

Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve

odvajalne kroglice,

preje kričitilne kroglice imenovane, staroznano, lahko čistete domače zdravilo.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitek s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovan proti povzetju, pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštne proste pošiljatev: 1 zvitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitek se ne more pošiljati.)

Prosi se, izrecno, „J. Pserhofer-ja odvajalne kroglice“ zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stojecih podpis J. Pserhofer in sicer z ručedimi črkami.

Balzam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja, 1 lonček 40 kr., s poštne prosto pošiljatvijo 65 kr.

Sok iz ozkega trptota (Spitzwegerichsaft), 1 steklenica 50 kr.

Balzam zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s poštne prosto pošiljatvijo 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krepilo za želodec in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., — 1/4 litra 1 gld. 60 kr., — 1/4 litra 85 kr.

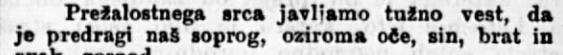
Zdravilni obliž za rane pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s poštne prosto pošiljatvijo 75 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu in inozemske farmacevtske specijalitete ter se preskrbe vse predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najcenejše.

Pošiljatve po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, vedje naročče tudi proti povzetju zneska.

Če se prej vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poština mnogo cenejša, nego pri pošiljatvah proti povzetju.

Imenovane specijalitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarja: Mardet-

Prežalostnega srca javljamo tužno vest, da je predragi naš soprog, oziroma oče, sin, brat in svak, gospod.

Josip Mazi

posestnik, gostilničar, tajnik gasilnega društva in odbornik posojilnice

v nedeljo dné 17. t. m. ob polu 11. uri dopoludne, po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 28. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnika bode v torek, dné 19. t. m., ob 3. uri popoludne v hiši žalosti blagovljeno in na dolenjelogaško pokopališče prenešeno k večnemu poštu.

Sv. maše zadušnice za rajnega se bodo brale v cerkvi sv. Nikolaja v Dolenjem Logatu.

V Dolnjem Logatu, 17. novembra 1895.

Josipina Mazi, soproga, — Marica Mazi, hči. — Ivan Mazi, brat. — Martin Petrič, očem. — Ivana Petrič, mati. (1508)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Štev. 20. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 680.

V torek, dné 19. novembra 1895.

V proslavo godu Nje Veličanstva cesarice Elizabet ob svečani razsvetljavi gledališča.

Cetrtikrat:

Afričanka.

Velika opera v petih dejanjih. Spisal E. Scribe Poslovenik E. Gangl. Uglasbil G. Meyerbeer. Kapelnik g. Hil. Benšek.

Vprizoril režiser Josip Nelli.

Blagajna se odpire ob 7. uri. — Začetek točno ob 1/8. uri.

Konec po 11. uri zvečer.

Vstopnina glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v soboto, dné 23. novembra t. l.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi omelanči so v predogovorenem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 5 min. po noči osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Češka, Frančenaste, Ljubno, Še Salzhai v Ausse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Karlovce varo, Francovce varo, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 13. ur 10 min. sjetraj mešani viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. ur 10 min. sjetraj osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Češka, Frančenaste, Ljubno, Še Salzhai v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 19. ur 55 min. popoludne mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. ur 50 min. dopoldne osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Češka, Solnograd, Še Salzhai, Dunaj.

Ob 4 ur 50 min. sjetraj osebni viak v Trbiš, Beljak, Češka, Ljubno, Še Salzhai v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inosten, Bregen, Orah, Genovo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heb, Francovce varo, Karlovce varo — Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur 50 min. sjetraj mešani viak v Kočevje, Novo mesto.

Kasnega taga ob sedmih in pranjih ob 5. ur 56 minuti popoludna osebni viak v Ljubljano-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur 55 min. sjetraj osebni viak v Dunaj via Amstetten, Lipška Praga, Francovce varo, Karlovce varo, Heb, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Solnograd, Ljubno, Še Salzhai, Ausse, Ljubno, Češka, Frančenaste, Trbiš.

Ob 11. ur 50 min. dopoldne osebni viak v Dunaj via Amstetten, Lipška Praga, Francovce varo, Karlovce varo, Heb, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Solnograd, Ljubno, Še Salzhai, Ausse, Ljubno, Češka, Frančenaste, Trbiš.

Ob 5. ur 56 min. sjetraj mešani viak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. ur 56 min. sjetraj osebni viak v Dunaj via Amstetten, Lipška Praga, Francovce varo, Karlovce varo, Heb, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Solnograd, Ljubno, Še Salzhai, Ausse, Ljubno, Češka, Frančenaste, Trbiš.

Ob 5. ur 57 min. popoludne mešani viak v Dunaj via Amstetten, Lipška, Češka, Frančenaste, Pontabla, Trbiš.

Ob 5. ur 58 min. sjetraj osebni viak v Dunaj preko Amstettenu in Ljubnega, Beljaka, Češka, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur 58 min. sjetraj v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. ur 58 min. sjetraj v Kamnik.